

Odvjetničko društvo TOMIĆ & KLIŠANIN & PARTNERI d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 52

Tel: 01 6176 702 / 704 Fax: 01 6176 703 e-mail: klisanin.partneri@gmail.com

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 1

12-02-2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA: 110-07/18-06/5
07-02-18-15

FINANCIJSKA AGENCIJA
Regionalni centar Zagreb
Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

za:

Trgovački sud u Zadru

Poslovni broj: St-490/2017

Vjerovnik: Hrvatske šume društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, zastupan po punomoćniku Zoranu Tomiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva TOMIĆ & KLIŠANIN & PARTNERI d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 52 po generalnoj punomoći

Dužnik: SSSR GRADNJA d.o.o., Trg biskupa J. Arnelića 4, Primošten, OIB: 71318211985

Vrijednost tražbine: 334.242,50 kn

DOPUNA PRIJAVA TRAŽBINE

u 2 primjerka

Vjerovnik Hrvatske šume društvo s ograničenom odgovornošću je dana 23. siječnja 2018. godine podnio prijavu tražbine u predmetnom predstečajnom postupku.

U trenutku podnošenja prijave vjerovnik nije raspolagao klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti na presudu Trgovačkog suda u Varaždinu od 9. veljače 2011., Posl.br. P-268/10 (presuda s klauzulom je bila predana Financijskoj agenciji uz zahtjev za izravnu naplatu).

S obzirom na navedeno vjerovnik je od FINA-e zatražio dostavu preslike predmetne presude te istu dostavlja kao prilog svojoj prijavi tražbine od 23. siječnja 2018. godine.

U Zagrebu, 6. veljače 2018.

Vjerovnik
Odvjetničko društvo
po punomoćniku
TOMIĆ & KLIŠANIN
& PARTNERI d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 52

-prilog: preslika presude Trgovačkog suda u Varaždinu od 9. veljače 2011., Posl.br. P-268/10 i preslika presude Visokog trgovačkog suda od 8. srpnja 2014., Posl.br. Pž-5643/11 s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti

Odvjetničko društvo TOMIĆ & KLIŠANIN & PARTNERI d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 52

Tel: 01 6176 702 / 704 Fax: 01 6176 703 e-mail: klisanin.partneri@gmail.com

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 1

FINANCIJSKA AGENCIJA
Regionalni centar Zagreb
Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

D 12 -02- 2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

za:

KLASA: _____

Trgovački sud u Zadru

Poslovni broj: **St-490/2017**

Vjerovnik: Hrvatske šume društvo s ograničenom odgovornošću, Zagreb, Ulica kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, zastupan po punomoćniku Zoranu Tomiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva TOMIĆ & KLIŠANIN & PARTNERI d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 52 po generalnoj punomoći

Dužnik: SSSR GRADNJA d.o.o., Trg biskupa J. Arnelića 4, Primošten,
OIB: 71318211985

**Vrijednost
tražbine:** 334.242,50 kn

DOPUNA PRIJAVA TRAŽBINE

u 2 primjerka

Vjerovnik Hrvatske šume društvo s ograničenom odgovornošću je dana 23. siječnja 2018. godine podnio prijavu tražbine u predmetnom predstečajnom postupku.

U trenutku podnošenja prijave vjerovnik nije raspolagao klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti na presudu Trgovačkog suda u Varaždinu od 9. veljače 2011., Posl.br. P-268/10 (presuda s klauzulom je bila predana Financijskoj agenciji uz zahtjev za izravnu naplatu).

S obzirom na navedeno vjerovnik je od FINA-e zatražio dostavu preslike predmetne presude te istu dostavlja kao prilog svojoj prijavi tražbine od 23. siječnja 2018. godine.

U Zagrebu, 6. veljače 2018.

Vjerovnik
Odvjetničko društvo
po punomoćniku:
**TOMIĆ & KLIŠANIN
& PARTNERI d.o.o.**
Zagreb, Radnička cesta 52

-prilog: preslika presude Trgovačkog suda u Varaždinu od 9. veljače 2011., Posl.br. P-268/10 i preslika presude Visokog trgovačkog suda od 8. srpnja 2014., Posl.br. Pž-5643/11 s klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radića 2

PRESUDA

Odvjetničko društvo
TOMIĆ & ŠUŠNJAR j.t.d.

11-04-2011

ZAGREB, Zelinska 2/I

Trgovački sud u Varaždinu, u ime Republike Hrvatske, po sucu toga suda Kseniji Flack-Makitan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Tomić & Šušnjar j.t.d. iz Zagreba, protiv tuženika AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o. iz Maruševca, Bikovec 81, zastupanom po punomoćniku Predragu Brlečić, odvjetniku iz Varaždina, radi isplate iznosa od 213.406,11 kn spp, nakon glavne rasprave održane u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Ivane Kostanjevec-Rožmarić, odvjetnice iz Varaždina i punomoćnika tuženika, 27. siječnja 2011.g. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, na ročištu za objavu 9. veljače 2011.g.

presudio je

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB

- I. Održava se djelomično na snazi platni nalog sadržan u rješenju POSLOVNE AGENCIJE bilježnika Duška Sudar iz Zagreba od 2. veljače 2010.g., broj Ovr-174/10 kojim je naloženo tuženiku AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o. iz Maruševca, Bikovec 81, da isplati tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, iznos od 116.318,72 kn sa zateznom kamatom i to:

-iznos od 40.604,11 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2007.g. do 31. prosinca 2007.g. po stopi od 15% godišnje, zatim od 1. siječnja 2008.g. do isplate po stopi od 14 % godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

-iznos od 39.671,51 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2008.g. do isplate po stopi od 14 % godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

-iznos od 36.043,10 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2009.g. do isplate po stopi od 14 % godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te ovršnim troškom u iznosu od 3.904,49 kn u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

- II. Ukida se djelomično platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Duška Sudar iz Zagreba od 2. veljače 2010.g., broj Ovr-174/10 kojim je naloženo tuženiku AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o. iz Maruševca, Bikovec 81, da isplati tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, iznos od 69.519,91 kn sa zateznom kamatom i to:

-iznos od 32.805,29 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2005.g. do isplate po stopi od 14% godišnje i

-iznos od 36.714,62 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2006.g. do isplate po stopi od 14% godišnje, te se u tome dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbija, kao i za dio ovršnog troška u iznosu od 1.775,91 kn.

PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNOM

- III. Nalaže se tuženiku AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o. iz Maruševca, Bikovec 81, da isplati tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, iznos od 27.567,48 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2010.g. do isplate po stopi od 14 % godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

- IV. Odbija se zahtjev tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, za naknadu parničnog troška ovog postupka u iznosu od 19.224,71 kn.

Obrazloženje

Tužitelj HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, podnio je javnom bilježniku dušku Sudar iz Zagreba prijedlog za ovrhu 1. veljače 2010.g. protiv tuženika AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o. iz Maruševca, Bikovec 81, radi naplate novčane tražbine u iznosu od 185.838,63 kn sa zateznom kamatom od dospjeloosti svakog pojedinog iznosa do naplate i troškovima postupka.

U prijedlogu za ovrhu tužitelj navodi da je tuženik obveznik plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma u skladu s čl.62. Zakona o šumama i Pravilnika o načinu obračuna, obrascima i rokovima uplate naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma te da tuženik nije dobrovoljno podmirio ovu dospjelu naknadu radi čega je pokrenut ovršni postupak.

Javni bilježnik je 2. veljače 2010.g. donio rješenje o ovrsi broj Ovr-174/2010 protiv kojeg tuženik izjavljuje prigovor 12. veljače 2010.g. (list 6-7 spisa) u kojem ističe prigovor zastare za tražbinu u iznosu od 32.805,29 kn koja se odnosi na 2004.g., na tražbinu u iznosu od 36.714,62 kn koja se odnosi na 2005.g. i 40.604,11 kn koja se odnosi na 2006.g., dok preostalu tražbinu za iznose naknade za općekorisne funkcije šuma za 2007.g. i 2008.g. tuženik priznaje.

Slijedom iznijetog ovaj sud je rješenjem od 9. ožujka 2010.g. broj Ovr-69/10-5 stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Tužitelj je u podnesku od 2. studenog 2010.g. (list 101-104 spisa) povećao tužbeni zahtjev za iznos od 27.567,48 kn, čime je preinačio tužbu u smislu čl.191.st.2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 i 84/08, dalje ZPP), no s obzirom da se radi o tome da je ta tražbina dospjela tijekom trajanja ovog parničnog postupka odnosno podnošenja tužbe a taj iznos zahtijeva tužitelj iz iste činjenične osnove takvoj tražbini tuženik ne može protiviti.

Između parničnih stranaka je sporno da li je tužiteljeva tražbina u iznosu od 27.567,48 kn zastarjela i da li tuženik duguje tužitelju iznos od 27.567,48 kn s osnova naknade za općekorisne funkcije šuma za 2009.g. dok preostalu utuženu tražbinu priznaje.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u karticu obveznika od 29. siječnja 2010.g. (list 4 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2004.g. (list 29-34 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2005.g. (list 35-40 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2006.g. (list 41-46 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2007.g. (list 47-52 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2008.g. (list 53-58 spisa), analitičku karticu za 2004.g. do 2010.g. (list 51 spisa), ispis bilance i računa dobiti i gubitka za 2009.g. (list 105-110 spisa), karticu obveznika za 2009-2010.g. (list 111 spisa).

U podnesku od 29. rujna 2010.g. tužitelj navodi da prema čl.62.st.1. Zakona o šumama (Narodne novine br.140/05, 129/08, 80/10 i 124/10) pravne osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma, a da se gospodarskom djelatnošću u smislu čl.38.st.2. Općeg poreznog zakona (Narodne novine br.147/08) smatra razmjena dobara i usluga na tržištu radi ostvarivanja prihoda, dohotka, dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi.

Dalje tužitelj navodi u ovom podnesku da tuženik duguje za 2004.g. 32.805,29 kn s dospjelošću 30. travnja 2005.g. zatim za 2005.g. duguje 36.714,62 kn s dospjelošću 30. travnja 2006.g., za 2006.g. duguje 40.604,11 kn s dospjelošću 30. travnja 2007.g., za 2007.g. duguje 39.671,51 kn s dospjelošću 30. travnja 2008.g. i za 2008.g. duguje 36.043,10 kn s dospjelošću 30. travnja 2009.g. s time da je u podnesku od 2. studenog 2010.g. navedeno da tuženik za 2009.g. duguje s tog osnova 27.567,48 kn, te da je način obračuna naknade propisan čl.2. Pravilnika o načinu

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB
POSLOVNICA

PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM

obračuna, obrascima i rokovima uplate naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma (Narodne novine br.22/07) (dalje Pravilnika).

Tužitelj obrazlaže dalje u podnesku od 29. rujna 2010.g. da osnovicu za obračun naknade čini ukupan prihod ostvaren na domaćem i inozemnom tržištu umanjen za prihode od ukidanja dugoročnih rezerviranja i prihode od nenaplaćenih prethodno otpisanih potraživanja, a naknada se plaća u visini 0,07% od osnovice za obračun, s time da su obveznici naknade općekorisnih funkcija šuma dužni tužitelju dostaviti temeljem čl.3.st.3. Pravilnika konačni obračun do 30. travnja naredne godine za razdoblje prethodne godine na propisanom obrascu, te da ukoliko ne dostave taj obrazac tužitelju isti će od FINE zatražiti podatke o ukupnom prihodu obveznika kako bi utvrdio osnovicu za obračun.

Također navodi da u konkretnom slučaju tuženik za 2004.g., 2005.g., 2006, 2007.g. i 2009.g. nije tužitelju dostavio navedeni obrazac slijedom čega je tužitelj osnovicu utvrdio prema podacima o poslovnom subjektu FINE prema kojima je izvršen sljedeći obračun po godinama:

- u 2004.g. ukupni prihodi tuženika iznosili su 47.162.580,00 kn tako da uz umanjene za prihode od naplaćenih prethodno otpisanih tražbina 0,7% osnovice za obračun iznosi 32.805,29 kn,
- u 2005.g. ukupni prihodi tuženika iznosili su 52.465.357,00 kn tako da uz umanjene za prihode od naplaćenih prethodno otpisanih tražbina 0,7% osnovice iznosi 36.714,62 kn,
- u 2006.g. ukupni prihodi tuženika iznosili su 58.007.374,00 kn tako da uz umanjene za prihode od naplaćenih prethodno otpisanih tražbina 0,7% osnovice iznosi 40.604,11 kn
- u 2007.g. ukupni prihod tuženika iznosio je 56.675.585,00 kn tako da uz umanjene za prihode od naplaćenih prethodno otpisanih tražbina 0,7% osnovice iznosi 39.671,51 kn,
- u 2008.g. ukupni prihod tuženika iznosio je 51.490.140,00 kn tako da uz umanjene za prihode od naplaćenih prethodno otpisanih tražbina 0,7% osnovice iznosi 36.043,10 kn,
- u 2009.g. ukupni prihodi tuženika iznosili su 39.382.116,00 kn, a 0,07% osnovice iznosi 27.567,48 kn.

Sud je uvidom u karticu obveznika od 29. siječnja 2010.g. (list 4 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2004.g. (list 29-34 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2005.g. (list 35-40 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2006.g. (list 41-46 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2007.g. (list 47-52 spisa), ispis godišnjeg financijskog izvještaja poduzetnika za 2008.g. (list 53-58 spisa), analitičku karticu za 2004.g. do 2010.g. (list 51 spisa), ispis bilance i računa dobiti i gubitka za 2009.g. (list 105-110 spisa), karticu obveznika za 2009-2010.g. (list 111 spisa) utvrdio sljedeće:

- prema financijskim podacima za 2004.g. tuženik je ostvario ukupni prihod od 47.162.580,00 kn,
- prema financijskim podacima za 2005.g. tuženik je ostvario ukupni prihod od 52.465.357,00 kn (list 21 spisa),
- prema financijskim podacima za 2006.g. tuženik je ostvario ukupni prihod od 58.007.374,00 kn (list 22 spisa),
- prema financijskim podacima za 2007.g. tuženik je ostvario ukupni prihod od 56.675.585,00 kn (list 23 spisa),
- prema financijskim podacima za 2008.g. tuženik je ostvario ukupni prihod od 51.490.140,00 kn (list 23 spisa) i
- prema financijskim podacima za 2009.g. tuženik je ostvario ukupni prihod od 39.382.116,00 kn.

Također je sud u skladu s naprijed navedenim podacima utvrdio da je točan obračun koji je u skladu s čl.62.st.2. Zakona o šumama izvršio tužitelj za utuženu naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma u visini od 0,07% od ukupnog prihoda tuženika za period od 2004.g. do 2008.g. što proizlazi i iz kartice obveznika za period od 2004.-2010.g. od 29. siječnja 2010.g. (list 4 spisa) u kojoj je evidentirano dugovanje tuženika od 185.838,63 kn, i kartice obveznika za 2009.-2010.g. u kojoj je evidentirano dugovanje tuženika prema tužitelju u iznosu od utuženih od 27.567,48 kn.

U svezi tuženikovog prigovora zastare tužiteljeve tražbine tužitelj smatra da se u konkretnom slučaju ima primijeniti petogodišnji zastarni rok iz odredbe čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05. i 41/08., dalje: ZOO-a), (čl. 371. ZOO, Narodne novine br.53/91, 73/91, 3/94, 7/96), a ne trogodišnji rok zastare iz čl. 226. st. 1. ZOO-a (čl. 372. starog ZOO-a) jer se prema st. 2. navedenog članka 226. ZOO-a trogodišnji rok zastare ne primjenjuje za otplate u obrocima, kao što

je kako navodi tužitelj, ovdje slučaj. Pritom se tužitelj poziva na odredbe čl. 3. Pravilnika prema kojima se naknada plaća u tromjesečnim obrocima, odnosno akontacijama, čime se olakšava obvezniku isplata, pa se zbog iznjetog, konkretno, kako ističe, radi o iznimci predviđenoj u čl. 226. st. 2. ZOO-a, radi koje se ne primjenjuje trogodišnji zastarni rok, već opći rok zastare od pet godina.

Tuženikov prigovor zastare tužiteljeve tražbine djelomično je osnovan.

Iz razloga što tužitelj zahtijeva isplatu navedene naknade za razdoblje od 2004. do 2009. godine, u konkretnom se slučaju, primjenjuju materijalno-pravne odredbe koje su vrijedile u vrijeme na koje se pojedini iznosi naknade odnose. U razdoblju na koje se odnosi prigovor zastare (2004., 2005. i 2006. godina) bila je na snazi odredba iz čl. 62. st. 2. Zakona o šumama (Narodne novine br. 140/05.) kojom je propisano da se „naknada iz stavka 1. ovog članka plaća u visini 0,07% od ukupnog prihoda i uplaćuje tromjesečno i po završnome računu“. Navedeni Zakon o šumama objavljen je u Narodnim novinama od 28. studenoga 2005. godine, a stupio je na snagu osmi dan od objave, dakle, 6. prosinca 2005. godine, dok je prije njega bio na snazi raniji Zakon o šumama koji je sadržavao odredbu identičnog sadržaja, dakle, obveza trgovačkih društava bila je da naknadu plaćaju tromjesečno i po završnom računu. Slijedom iznjetoga radi se o povremenim davanjima koja dospijevaju godišnje ili u kraćim vremenskim razdobljima. Na takve tražbine primjenjuje se zastarni rok od tri godine propisano odredbom čl. 372. st. 1. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/91., 73/91., 113/93., 3/94., 7/96., 112/99. i 88/01. – dalje : ranijeg ZOO-a) koji se u ovom slučaju primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05. i 41/08., - dalje : novog ZOO-a), kao i odredbom čl. 226. st. 1. novog ZOO-a prema kojoj odredbi tražbine povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, pa bilo da se radi o takvim povremenim tražbinama u kojima se iscrpljuje samo pravo, kao što je tražbina uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja. Isto vrijedi i za anuitete kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuju glavnica i kamate, ali ne vrijedi za otplate u obrocima i druga djelomična ispunjenja (čl. 226. st. 2. novog ZOO-a).

Dakle, iz citirane odredbe čl. 226. st. 1. novog ZOO-a proizlazi da su tražbine povremenih davanja one tražbine koje dospijevaju godišnje ili u kraćim vremenskim razdobljima, a s obzirom na to da obveza plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma dospijeva godišnje, radi se o povremenim davanjima. Ovaj sud ne prihvaća obrazloženje tužitelja da je predmetna tražbina, zbog toga što se radi o akontacijskom plaćanju izuzeta iz odredbe o trogodišnjem zastarnom roku sukladno čl. 226. st. 2. novog ZOO-a (čl. 372. st. 2. ranijeg ZOO-a). Naime, prema stavu ovoga suda akontacija (avans ili predujam) ne predstavlja otplatu u obrocima.

**PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM**

Odredbom čl. 62. st. 2. Zakona o šumama propisano je da se radi o obvezi koja se plaća tromjesečno i po završnom računu, dok su u čl. 3. Pravilnika o načinu obračuna, obrascima i rokovima uplate naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma jasno naznačeni rokovi plaćanja, odnosno dospijeca tromjesečne naknade, pa tako naknada za razdoblje od 1. siječnja do 31. ožujka dospijeva 30. travnja, naknada za razdoblje od 1. travnja do 30. lipnja dospijeva 30. lipnja, naknada za razdoblje od 1. srpnja do 30. rujna, dospijeva 30. rujna, a za razdoblje od 1. listopada do 31. prosinca dospijeva 31. prosinca. Zaduženje obveznika za iznos tromjesečne akontacije u tekućoj godini vrši se na temelju konačnog obračuna na obrascu općekorisnih funkcija šuma – dalje: OKFŠ, za prethodnu godinu (čl. 3. st. 2. Pravilnika), konačni obračun OKFŠ-a vrši se za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca i dostavlja se trgovačkom društvu Hrvatske šume d.o.o. do 30. travnja naredne godine. Dakle, u trenutku dospijeca obveze plaćanja akontacije tuženik nije mogao znati koliki će mu biti iznos godišnje naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma, jer se ta naknada, kako je iznjetog, plaća za tekuću godinu na temelju izračuna koji se vrši u travnju slijedeće godine, a prema ostvarenom prihodu tekuće godine, koji u trenutku plaćanja akontacije nije poznat. Kod obročne otplate unaprijed je poznat i ukupni iznos cijene koju je obveznik dužan platiti, u obrocima, te obročna otplata uvijek podrazumijeva plaćanje u više obroka, u određenim vremenskim razdobljima do potpune isplate cijene. Osim toga, kako obveza plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma ovisi o godišnjem prihodu obveznika plaćanja, obveznik nije dužan platiti nikakvu naknadu ako u određenoj godini poslovanja nije ostvario prihod, te je u tom slučaju tužitelj dužan vratiti uplaćenu akontaciju (odnosno preplaćena sredstva), a sve temeljem odredbe čl. 4. navedenog Pravilnika.

**FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNA
ZAGREB
POSLOVNICA 5**

Slijedom iznijetoga, a budući da se radi o tražbini povremenih davanja koja se ne isplaćuju u obrocima u ovom se slučaju primjenjuje zastarni rok od tri godine sukladno odredbi čl. 226. st. 1. novog ZOO-a.

Budući da je tužitelj prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Dušku Sudaru podnio neposredno 1. veljače 2010. godine, a kako to proizlazi iz prijamne štambilje javnog bilježnika, zastario je dio utužene tražbine i to iznos od 32.805,29 kuna, koji je iznos u cijelosti dospio na naplatu 1. svibnja 2005. godine, te iznos od 36.714,62 kuna, koji je iznos dospio na naplatu 1. svibnja 2006. godine. Iz razloga što je, dakle, zastario zahtjev za isplatom sporne naknade za 2004. i 2005. godinu, koja predstavlja glavicu, zastario je i zahtjev za isplatom kamate koja je tekla na taj dio tražbine (čl. 369. ranijeg ZOO-a, odnosno čl. 223. novog ZOO-a). Stoga je u navedenom dijelu tužbeni zahtjev temeljem navedenih odredbi valjalo odbiti i ukinuti platni nalog u tom dijelu temeljen odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a, te riješiti kao pod točkom II izreke ove presude.

Glede preostale predmetne tražbine koja se odnosi na isplatu iznosa od 40.604,11 kn s dospjećem 1. svibnja 2007.g. za 2006.g. sud je utvrdio da u tome dijelu prigovor zastare nije osnovan jer nije protekao zastarni rok od tri godine od zaprimanja prijedloga za ovrhu kod javnog bilježnika kojim je pokrenut ovaj postupak, a tuženik je obveznik plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma u skladu s čl.62. Zakona o šumama koju je tužitelj pravilno obračunao u skladu s podacima o ukupnom prihodu tuženika pribavljenog iz službene evidencije koju vodi FINA u skladu s čl.63. Zakona o šumama, pa je sud tijekom postupka utvrdio da je taj iznos tražbine tužitelja osnovan.

Također je sud obvezao tuženika na isplatu neosporene tj. priznate tražbine i to iznosa od 39.671,51 kn s dospjelošću 1. svibnja 2008.g. i 36.042,10 kn s dospjelošću 1. svibnja 2009.g., kako je i navedeno u toč.I izreke ove presude.

Odluka o platnom nalogu u svezi usvojenog dijela tužbenog zahtjeva temelji se također na čl.451.st.3. ZPP.

Glede povećanog tužbenog zahtjeva odnosno iznosa od 27.567,48 kn s dospjelošću 1. svibnja 2010.g. tuženik nije također osporio način obračuna ove naknade, a kako se ista temelji na dostavljenim podacima FINE o ukupnom prihodu tuženika kako je naprijed detaljno to i obrazloženo sud je obvezao tuženika i na isplatu tog dijela utužene tražbine.

Sud je obvezao tuženika na isplatu zakonske zatezne kamate tužitelju od dospelosti do isplate svake pojedine tražbine zbog zakašnjenja tuženika s ispunjenjem novčane obveze tužitelju i to primjenom čl.277.st.1. ranijeg ZOO (za tražbinu dospjelu prije 1. siječnja 2008.g.) i novog čl.29.st.2. ZOO (za tražbinu dospjelu nakon 1. siječnja 2008.g.).

**PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM**

Odluku o ovršnom trošku ovog postupka sud je donio primjenom čl.14.st.4. Ovršnog zakona (dalje OZ, Narodne novine broj 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) i čl.154.st.1. ZPP razmjerno uspjehu partičnih stranaka u ovom postupku tako da je sud utvrdio kako je tužitelj uspio sa 67,42% zahtjeva, a tuženik sa 32,58%, te je stoga djelomično održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi za iznos od 3.904,49 kn koji se odnosi javnobilježničku nagradu zatraženu u iznosu od 2.208,38 kn kn s PDV-om u iznosu od 507,92 kn obračunatom u skladu s Pravilnikom o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine br.151/05), zatim troška sastava po odvjetniku prijedloga za ovrhu u iznosu od 2.500,00 kn i PDV na taj iznos od 575,00 kn koji trošak je obračunat u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

U preostalom dijelu koji se odnosi na isplatu ovršnog troška u iznosu od 1.997,51 kn za dio zahtjeva za naknadu troška na koji tužitelj nema pravo zbog toga što je samo djelomično uspio u ovoj parnici i na trošak izdavanja potvrde ovršnosti i pravomoćnosti na rješenje o ovrsi, troška dostave i naknadu materijalnih troškova sud je zahtjev za naknadu s PDV-om u iznosu od 110,70 kn sud je odbio taj zahtjev tužitelja ukinuvši ujedno u tome dijelu predmetni platni nalog, zbog toga što rješenje o ovrsi nije niti postalo pravomoćno pa nije došlo do izdavanja klauzule pravomoćnosti i troška dostave nisu ničim dokumentirani u spisu, kao niti materijalni trošak tužitelja.

**FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIOVI TAR
POSLOVNICA 5**

U svezi zatraženog parničnog troška u ukupnom iznosu od 19.224,71 kn sud je isti zahtjev odbio jer je tužitelj svoj zahtjev za naknadu troška svake pojedinačne poduzete radnje u ovome postupku, a o kojoj sud odlučuje prilikom dosude troškova postupka postavio ne u kunama nego u bodovima, a čl.164.st.1. i 2 ZPP propisuje da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu, što tužitelj u ovome slučaju nije učinio.

U Varaždinu, 09. veljače 2011. g.

SUDAC

Ksenija Flack-Makitan, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

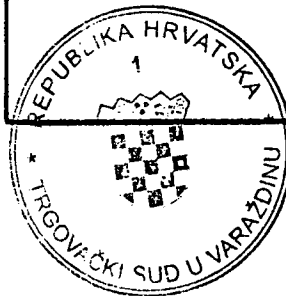
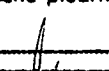
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 8 dana po primitku presude Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se ulaže putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

DNA:

1. tužitelju, po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Tomić & Šušnjar j.t.d. iz Zagreba, Zelinska 2/I
2. tuženiku, po punomoćniku Predragu Brlečić, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Željka Brlečić i Predrag Brlečić iz Varaždina, V. Nazora 12

Istovjetnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava

Upravitelj
sudske pisarnice

**PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM**

**FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB
POSLOVNICA 5**

Poslovni broj 5 P-268/10-20

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

ODVJETNICKI URED
Zoran Tomić

27-01-2015

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

25. 09. 2014

PRIMLJENO

ZAGREB, Zelinska 2/1

34. Pž-5643/11-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKE ŠUME d.o.o., OIB 69693144506, Zagreb, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Tomić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o., OIB 75950920006, Maruševac, Bikovec 81, kojeg zastupa punomoćnik Predrag Brlečić, odvjetnik u Varaždinu, radi isplate iznosa od 213.406,11 kn, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-268/10-20 od 9. veljače 2011., u sjednici vijeća održanoj 8. srpnja 2014.

presudio je **PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM**

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-268/10-20 od 9. veljače 2011. u točki I. i točki III. izreke.

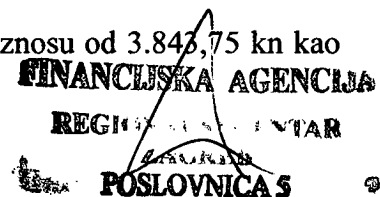
II. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-268/10-20 od 9. veljače 2011. u točki II. izreke.

III. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-268/10-20 od 9. veljače 2011. u točki IV. izreke i sudi:

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju pamične troškove u iznosu od 3.580,51 (trisućpetstoosamdeset kuna i pedesetjedna lipa) kn u roku od osam dana.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška žalbe u iznosu od 3.843,75 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u točki I. izreke Trgovački sud u Varaždinu održao je djelomično na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Duška Sudara iz

Zagreba od 2. veljače 2010., poslovni broj Ovr-174/10 kojim je naloženo tuženiku AUTOTRANSPORT STJEPAN RADIĆ d.o.o. iz Maruševca, Bikovec 81, da isplati tužitelju HRVATSKE ŠUME d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2, iznos od 116.318,72 kn sa zateznom kamatom i to: iznos od 40.604,11 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2007. do 31. prosinca 2007. po stopi od 15% godišnje, zatim od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi od 14 % godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, iznos od 39.671,51 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2008. do isplate po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, iznos od 36.043,10 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2009. do isplate po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te ovršnim troškom u iznosu od 3.904,49 kn u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe. U točki II. izreke je ukinut djelomično isti platni nalog za iznos od 69.519,91 kn sa zateznom kamatom i to: iznos od 32.805,29 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2005. do isplate po stopi od 14% godišnje i iznos od 36.714,62 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2006. do isplate po stopi od 14% godišnje te je u tome dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, kao i za dio ovršnog troška u iznosu od 1.775,91 kn. U točki III. izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 27.567,48 kn sa zateznom kamatom od 1. svibnja 2010. do isplate po stopi od 14% godišnje, a u slučaju promjene ove stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe. U točki IV. izreke je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška ovog postupka u iznosu od 19.224,71 kn.

Tužitelj je podnio pravovremenu žalbu protiv točke II. i točke IV. izreke prvostupanjske presude iz svih žalbenih razloga. Ukazuje u bitnom na pogrešnu primjenu trogodišnjeg zastarnog roka umjesto petogodišnjeg zastarnog roka te na pogrešnu odluku o odbijanju zahtjeva za troškove postupka postavljenog u bodovima. Predlaže, stoga, preinačenje pobijanog dijela presude, podredno njegovo ukidanje i vraćanje na ponovno raspravljanje uz obvezu naknade troška. Zatražio je žalbeni trošak u iznosu od ukupno 3.843,75 kn za sastav žalbe s PDV-om.

Tuženik je podnio pravovremenu žalbu protiv točke I. i točke III. izreke prvostupanjske presude iz žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je sud pogrešno izračunao rokove dospijea te da nije trebao dopustiti preinaku tužbe jer za to nisu bili ispunjeni uvjeti, a zahtjev je postavljen suprotno odredbama navedenih zakona i pravilnika. Osporava i odluku o troškovima, navodeći kako je u prigovoru priznao dio tužbenog zahtjeva od 39.671,51 kn i 36.042,10 kn pa taj dio nije trebao biti predmet spora. Navodi i da je njegov uspjeh u sporu veći od 32,58%, a sud nije uopće odlučio o njegovim troškovima. Predlaže preinačenje presude i odbijanje dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na 2006. godinu, podredno vraćanje predmeta na ponovno suđenje.

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB
POSLOVNICA 5

PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM

Tužiteljeva i tuženikova žalba su djelomično osnovane.

Ovaj sud ispitao je pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet spora je zahtjev tužitelja na isplatu naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma. Kako je tuženik tijekom postupka istaknuo prigovor zastare utuženog potraživanja, sporna je bila visina tražbine u odnosu na naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma koje su utužene po proteku roka od tri godine od njihovog dospijea.

U odnosu na istaknuti prigovor zastare, prvostupanjski sud je pravilno zauzeo stajalište da se na spornu tražbinu primjenjuje zastarni rok od tri godine slijedom čega je ocijenio da je djelomično neosnovan tuženikov prigovor zastare. Prema odredbi čl. 3. Pravilnika o načinu obračuna, obrascima i rokovima uplate naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma („Narodne novine“ broj 22/07; dalje: Pravilnik) akontacija naknade plaća se tromjesečno i dospijeva do 30. travnja, 30. lipnja, 30. rujna i 30. prosinca (čl. 3. st. 1. Pravilnika). Zaduženje obveznika za iznos tromjesečne akontacije u tekućoj godini vrši se na temelju konačnog obračuna na obrascu općekorisnih funkcija šuma za prethodnu godinu, dok se konačni obračun vrši za razdoblje od 1. siječnja - 31. prosinca i dostavlja se do 30. travnja naredne godine. Razliku za uplatu iz obrasca općekorisnih funkcija šuma treba uplatiti na račun tužitelja do 30. travnja naredne godine.

Da bi se utvrdilo je li tužiteljeva tražbina u konkretnom slučaju zastarjela ili nije potrebno je prije svega zauzeti stajalište o tome predstavlja li naknada koju je tuženik dužan platiti tražbinu povremenih davanja iz čl. 226. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08, dalje: ZOO) te je li tuženik obavezan plaćati spornu naknadu u obrocima, odnosno predstavlja li akontacija plaćanje u obrocima (u kojem slučaju se primjenjuje opći zastarni rok od pet godina u skladu s odredbom čl. 226. st. 2. ZOO-a u vezi s čl. 225. ZOO-a).

Ovaj sud smatra kako naknada koju je tuženik dužan platiti predstavlja tražbinu povremenih davanja. Naime, iz same odredbe čl. 226. st. 1. ZOO-a proizlazi da su tražbine povremenih davanja one tražbine koje dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, a s obzirom na to da obveza plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šume dospijeva godišnje, radi se o tražbini povremenih davanja.

S obzirom na to da je Zakonom o šumama i Pravilnikom propisano kako se akontacija te naknade plaća tromjesečno, prema stajalištu ovoga suda akontacija (avans ili predujam) ne predstavlja plaćanje određene tražbine u obrocima.

Naime, za razliku od akontacije, koja se po svojoj prirodi može dati primatelju jednokratno ili u više navrata, obročna otplata uvijek podrazumijeva plaćanje u više obroka, u određenim vremenskim razdobljima, a do potpune isplate cijene (odnosno ispunjenja obveze). Kod obročne otplate unaprijed je poznat i ukupan iznos obveze (cijene) koju je obveznik

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIJSKI UPRAVNIK
POSLOVNICA 5

PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM

dužan platiti (u obrocima). S druge strane, u konkretnom slučaju iznos ukupne (godišnje) obveze naknade nije poznat unaprijed. Naime, u trenutku dospijeca obveze plaćanja akontacije ne može se znati koliki će biti iznos ukupne godišnje naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma jer se ta naknada plaća za tekuću godinu na temelju izračuna koji se vrši u travnju sljedeće godine, a prema ostvarenom prihodu tekuće godine koji u trenutku plaćanja akontacije nije poznat.

Osim toga, kako obveza plaćanja naknade ovisi o godišnjem prihodu obveznika plaćanja, obveznik nije dužan platiti nikakvu naknadu ako u određenoj godini poslovanja nije ostvario prihod. U tom je slučaju tužitelj dužan vratiti uplaćenu akontaciju (odnosno preplaćena sredstva) na temelju odredbe čl. 4. Pravilnika.

Iz navedenog također proizlazi da obročna otplata nije istovjetna akontaciji jer kod obročne otplate obveznik plaća unaprijed određenu, fiksnu cijenu u više obroka, dok plaćanje akontacije podrazumijeva isplatu prije konačnog obračuna ukupne visine obveze, a u konkretnom slučaju i prije nego što je poznato hoće li obveza uopće nastati. Kod obročnog plaćanja nema vraćanja uplaćenih obroka (osim, primjerice, u slučaju raskida ugovora ako se radi o ugovornoj obvezi), dok se akontacija (u konkretnom slučaju) vraća ako tuženikova obveza plaćanja naknade ne nastane (ako primjerice ne ostvari prihod).

Prema tome, akontacija ne predstavlja obročno plaćanje određene obveze jer u trenutku njezina plaćanja nije poznato hoće li obveza (plaćanja) uopće nastati.

Podredno se napominje da u konkretnom slučaju akontacija ne predstavlja ni drugi način djelomičnog ispunjenja u smislu odredbe čl. 226. st. 2. ZOO-a jer da bi se primjenjivao opći zastarni rok na druga djelomična ispunjenja, ona moraju dospijevati u rokovima duljim od godine dana (dok u konkretnom slučaju obveza plaćanja akontacije dospijeva svaka tri mjeseca).

Slijedom navedenog, a kako se radi o tražbini povremenih davanja koja se ne isplaćuje u obrocima, primjenjuje se zastarni rok od tri godine sukladno čl. 226. st. 1. ZOO-a.

Prvostupanjski sud dozvolio je preinačenje tužbe i dosudio tužitelju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma za 2009. godinu koja je dospjela tijekom postupka. Ovaj sud prihvaća stav suda o potrebi primjene odredbe čl. 190. st. 2. ZPP-a, unatoč tuženikovom protivljenju jer se time svrsishodnije rješava odnos među strankama. Stoga se tuženikovi žalbeni navodi s tim u svezi ukazuju neosnovanima.

Kako su tužiteljeve tražbine za 2004. i 2005. godinu dospjele 1. svibnja 2005., odnosno 1. svibnja 2006., a prijedlog za ovrhu je podnesen javnom bilježniku 1. veljače 2010., tužiteljeve tražbine koje se odnose na isplatu naknade za 2004. i 2005. godinu su zastarjele, ali ne i tražbina za 2006. godinu koja je dospjela 30. travnja 2007. Stoga je u tom dijelu tuženikova žalba neosnovana.

S obzirom na to da je tuženik došao u zakašnjenje s ispunjenjem svoje obveze, pravilno ga je prvostupanjski sud, u skladu s čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate i

PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGISTAR
POSLOVNICA 5

odredbom čl. 29. st. 1. ZOO-a, obvezao i na isplatu zatezних kamata prema stopi u visini propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate i odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

Tužitelj se osnovano žali na odbijanje njegovog zahtjeva za naknadu parničnih troškova, jer iz njegovog troškovnika u spisu proizlazi da je zahtjev postavio u bodovima, ali i u kunama pa je zahtjev određen u smislu odredbe čl. 164. ZPP-a.

Prilikom odlučivanja o troškovima postupka ovaj sud je vodio računa o odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a prema kojoj će sud kod odlučivanja o tome koji će se troškovi stranci naknaditi, uzeti u obzir samo troškove potrebne radi vođenja parnice.

Na temelju određenog zahtjeva tužitelja (čl. 164. ZPP-a) i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09) tužitelj ima pravo na naknadu troškova sastava podneska (očitovanje na prigovor) od 27. rujna 2010. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 8. t. 1.) i za zastupanje na ročištima održanim 5. studenoga 2010. i 27. siječnja 2011. u iznosima od po 2.500,00 kn, i za podneske od 25., 28. i 29. listopada 2010. u iznosima od po 625,00 kn (ostali podnesci Tbr. 8. t. 3.), što uvećano za PDV od 23% (2.156,25 kn) iznosi ukupno 11.531,25 kn. U skladu s tužiteljevim uspjehom u parnici u postotku od 67,42 % u skladu s čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku pripada mu razmjernan dio utvrđenih troškova u iznosu od 7.774,37 kn. Trošak pribavljanja podataka FINE nije parnični trošak, a poštarinu tužitelj nije dokazao računom pa nije osnovan trošak u iznosu od 722,96 kn.

Tuženiku je ovaj sud odmjerio parnične troškove po istim kriterijima: za prigovor u iznosu od 2.500,00 kn, podneske od 21. i 27. listopada u iznosima od po 625,00 kn, zastupanje na ročištima 5. studenoga 2010. i 27. siječnja 2011. u iznosima od po 2.500,00 kn, PDV (1.912,50 kn) i pristojbu na prigovor u iznosu od 2.210,00 kn, odnosno ukupno 12.872,50 kn. Imajući u vidu njegov uspjeh u sporu od 32,58%, pripada mu iznos od 4.193,86 kn.

Dobivene iznose je valjalo prebiti te je konačni iznos troška: 3.580,51 kn u korist tužitelja.

Budući da je tužitelj sa žalbom uspio samo u vezi odluke o troškovima, valjalo je odbiti njegov zahtjev za naknadu troška žalbe kao neosnovan.

Iz tih je razloga, na temelju odredaba čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 3. ZPP-a, presuđeno kao u izreci.

U Zagrebu 8. srpnja 2014.

Za točnost otpravka
ovlaštenu službenik

u. r. *Branka Curman*
BRANKICA CURMAN

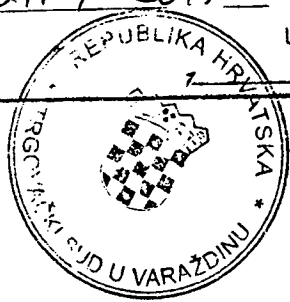
**FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB
POSLOVNICA 5**

PREDSJEDNIK VIJEĆA
DR. SRĐAN ŠIMAC, v.r.

**PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM**

1. ODLUKA JE OVRŠNA DANA 5.2.2015
2. ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA 8.7.2014.
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
dne 21. 9. 2015
UPISNIČAR:

[Handwritten signature]

PRESLIKA ISTOVJETNA
S IZVORNIKOM

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR
ZAGREB
POSLOVNICA S

Odvjetničko društvo
TOMIĆ & KLIŠANIN
& PARTNERI d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 52

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB

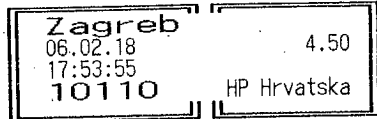
12-02-2018

PREDSTEAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA

Masa:
77g

04 0F2C 7

D. U.

FINANCIJSKA AGENCIJA
Ulica grada Vukovara 70
10 000 ZAGREB

[Handwritten signature]

